

Q&A rond 'entiteit adresfraude' in relatie tot soortgelijke activiteiten die al op diverse plekken plaatsvinden

1. Er gebeurt al van alles op het gebied van adresfraude bestrijding. Wat is de toegevoegde waarde om daar nog een activiteit (en entiteit) aan toe te voegen?

Als burgers een (substantieel) voordeel kunnen behalen door zich ergens anders in te schrijven dan waar zij werkelijk wonen, zal een deel van hen dat ook doen. Daarmee start het fraudeproces. Alle organisaties die regelingen uitvoeren die op één of andere wijze adresgerelateerd zijn hebben daarom last van fraude. Al deze organisaties onderkennen dit uiteraard en ontplooiën op één of andere manier dan ook activiteiten om dit tegen te gaan.

De fraudebestrijding die hierdoor ontstaat richt zich dan vooral op het bestrijden van die enkele regeling of dat enkele beleidsterrein. Daarnaast bestaan er regionale, gemeentelijke en wijkgerichte vormen van fraudebestrijding. Deze meer geografische aanpak gaat dikwijls over regelingen heen, maar beperkt zich weer tot één gebied (zoals bv de wijkgerichte aanpak).

In de businesscase wordt een entiteit adresfraude-bestrijding voorgesteld die opereert op **nationale schaal en alle regelingen en beleidsterreinen** dekt. Dat komt de efficiency en de effectiviteit van het opsporingsproces zeer ten goede. Eén adresfraudeur beperkt zich immers niet alleen tot één regeling. Ook is het pro-actief en op fraude gericht uitwisselen van informatie over geconstateerde onregelmatigheden van de ene organisatie aan de andere van groot belang. Het is nu zo dat dit maar weinig gebeurt. Dat komt omdat er geen platform is dat dit organiseert en de processen die er zijn om informatie uit te wisselen (zoals bijvoorbeeld terugmelden) niet ingericht zijn (en ook niet geschikt zijn) om fraude te bestrijden. Door de grotere schaal waarop de voorgestelde entiteit activiteiten ontplooit kan de fraudebestrijding substantieel goedkoper worden uitgevoerd. In de businesscase wordt met een 'efficiency-korting' van 50% gerekend.

2. Moet de fraudebestrijding per regeling of regio dan stoppen?

Neen! De businesscase voorziet in een additionele activiteit, waarin pro-actief relevante adresfraude-informatie wordt verzameld en gedeeld en waar leads worden gegenereerd om gericht nader onderzoek uit te voeren naar adresfraude. De relevante informatie komt van en gaat naar alle deelnemers.

3. Is er in de businesscase wel rekening gehouden dat er al aardig in de fraudevijver gevestigd wordt? Met andere woorden: zitten er nog wel genoeg vissen in voor een additionele visser?

In de businesscase is uiteraard rekening gehouden met bestaande en nieuwe initiatieven van adres-fraudebestrijding. Zo zijn de potentiële baten voor het opsporen van adresfraude op het gebied van toeslagen met 80% verlaagd omdat in de 'businesscase intensivering toezicht toeslagen' ervan uitgegaan wordt dat 80% van deze fraude wordt opgespoord. Mede vanwege soortgelijke afwegingen is de kosten-batenanalyse en businesscase in nauw overleg met de IRF, conservatief opgesteld. Voor een uitgebreide toelichting hierover is een separaat document opgesteld welke is opgenomen in bijlage A.

Ook met voorgenen veranderingen in de regelingen (zoals bijvoorbeeld bij de studiefinanciering, waar wordt overgestapt op een leenstelsel) is zoveel mogelijk rekening gehouden.

Het aantal vissen in de vijver wordt door dergelijke ontwikkelingen kleiner, maar de vijver zit nog steeds behoorlijk vol! Niet voor niks schat PricewaterhouseCoopers¹ (PwC) dat de totale 'fiscale fraude' (incl. toeslagen en regelingen) in Nederland ruim 4 miljard bedraagt

4. Wat doet die entiteit dan precies. Waarom een nieuwe entiteit?

De entiteit voert twee hoofdactiviteiten uit. Als eerste hoofdactiviteit faciliteert de entiteit de opsporing van **adresfraude** (iemand schrijft zich niet of fraudeleus in de BRP). Dit gebeurt door signalen te verzamelen en te vertalen in 'leads' (ernstige adresfraude verdenking). Leads worden opgevolgd door huisbezoeken, die op hun beurt weer kunnen resulteren in 'hits' (opgespoorde adresfraudeurs). De kosten van de huisbezoeken (nieuwe en/of uitgebreidere dan al plaatsvinden) zullen worden vergoed aan degenen die ze uitvoeren (bijvoorbeeld gemeenten). Door te investeren in het beter genereren van leads uit signalen en dit grootschalig uit te voeren, wordt de pakkans en het aantal opgespoorde fraudeurs aanzienlijk verhoogd.

Met de opgespoorde adresfraude kunnen de stakeholders de adres-gerelateerde fraude aanpakken. De entiteit houdt daarbij zoveel mogelijk rekening met de vereisten (zoals bewijslast) die de stakeholders nodig hebben om ten onrechte uitgekeerde bedragen terug te kunnen vorderen. In ieder geval kan de regeling per direct stopgezet worden zodra de adresfraude is geconstateerd en gecommuniceerd.

Als tweede hoofdtak is er de communicatie activiteit. Daarbij worden relevante gegevens rondom opgespoorde adresfraude doorgegeven aan de stakeholders (partijen die adresgerelateerde fraude bestrijden). Dat wordt gedaan met een fraude-bestrijdings-bril op. Daardoor kunnen stakeholders makkelijker de concrete fraude die op hun specifieke regeling gepleegd wordt opsporen, constateren en bewijzen. De entiteit draagt daarmee bij aan de opsporing van de '**adres-gerelateerde fraude**'.

De nadruk in deze businesscase ligt niet op het woord 'entiteit'. Bedoeld wordt vooral dat er nieuwe activiteiten moeten worden ontplooid en dat daar een organisatievorm voor moet worden gevonden. Dat kan ook een projectorganisatie zijn of een tijdelijke organisatie. Als er maar een zekere onafhankelijkheid gewaarborgd wordt, dat de entiteit er door en voor **alle stakeholders** is.

Uiteraard wordt bij deze laatste activiteit zoveel mogelijk operationeel aangesloten bij organisaties die soortgelijke activiteiten uitvoeren. Dat geldt ook voor vraagstukken op het gebied rondom privacy. De entiteit zal niet proberen het wiel weer uit te vinden.

¹ rapport 'Naar een fraudebeeld in Nederland; Inzicht in fraude draagt bij aan bewustwording en effectieve prioriteitsstelling in de aanpak, 19 december 2013, PwC'

5. Hoe wordt de entiteit gefinancierd?

Zodra de batentabel definitief is vastgesteld kan de verdeelsleutel en daarmee de definitieve bijdrage per departement ook vast gesteld worden.

6. Blijft deze entiteit structureel bestaan?

De businesscase is opgesteld voor de jaren 2015 - 2017, waarbij het 1^e halfjaar van 2015 vooral voorbereidings- en inrichtingstijd.

Medio 2017 zal een evaluatie van de businesscase plaatsvinden, zodat ruim op tijd op basis daarvan kan worden besloten of de stakeholders het zinvol vinden om al dan niet door te gaan met de operatie of misschien in aangepaste vorm. Mocht er vóór eind 2017 geen continueringsbesluit genomen zijn, dan eindigt de activiteit automatisch.

Bijlage A: methodiek en verantwoording cijfers

Om te beoordelen of het projectalternatief een voldoende positief kwantitatief financieel resultaat bereikt, wordt een schatting gemaakt van de totale kosten en de totale baten per jaar. Een verhouding tussen de kosten en de baten van één staat tot drie wordt beschouwd als een positief resultaat.

Baten

Voor het bepalen van de baten per opgespoorde adresfraudeur is zowel een 'top-down' en een 'bottom-up' aanpak gevolgd. De baten per opgespoorde adresfraudeur is het gemiddelde van beide methoden. De totale baten van het projectalternatief zijn de baten per opgespoorde adresfraudeur vermenigvuldigd met het verwacht aantal opgespoorde adresfraudeurs.

<i>totale baten project</i>	<i>= aantal opgespoorde adresfraudeurs x baten per adresfraudeur</i>
<i>baten per adresfraudeur</i>	<i>= (bottom-up benadering + top-down benadering) / 2</i>

bottom-up benadering baten

In de IRF richtlijnen² is bepaald dat de baten bestaan uit twee componenten, te weten het ingevorderde fraudebedrag en de besparingen in de toekomst. Het ingevorderde bedrag is dat gedeelte van het gefraudeerde bedrag dat nog kan worden teruggehaald en heeft dus betrekking op het verleden. Besparingen hebben betrekking op toekomstige fraude die niet meer gepleegd doordat de fraudeur is gestopt. In de IRF richtlijnen is bepaald dat besparingen aan de inkomstenkant (bv belastingen) niet als baten mogen worden gerekend³. Besparingen zijn per definitie een aanname en worden berekend door het maandelijkse fraudebedrag te vermenigvuldigen met het verwacht aantal maanden dat iemand fraude gaat plegen.

<i>baten (per regeling)</i>	<i>= ingevorderde fraude + besparing</i>
<i>ingevorderde fraude</i>	<i>= totale fraude bedrag x invorderingspercentage</i>
<i>besparing</i>	<i>= maandelijks fraudebedrag x aantal maanden te plegen fraude</i>

Om de baten per regeling te berekenen moeten *het totale fraudebedrag, het invorderingspercentage, het maandelijks fraudebedrag en het aantal maanden te plegen fraude* worden bepaald. Waar de cijfers niet bekend, moeten aannames en schattingen worden gedaan. De baten dienen per regeling worden geschat omdat de cijfers per regeling kunnen verschillen.

De baten zijn waar mogelijk gerelateerd aan daadwerkelijk opgespoorde adresfraudeurs. Echter niet elke opgespoorde adresfraudeur fraudeert op alle afzonderlijke regelingen. Voor de berekening is het daarom wenselijk om vooraf, per regeling, exact aan te geven hoeveel adresgerelateerde fraudeurs er worden opgespoord door opgespoorde adresfraude. Echter in

² Toetsingskader Rijksbrede Fraude IRF BuCa interpretatie

³ Regeling hypotheekrenteaftrek

het projectalternatief is de opsporing van adresfraude generiek, dat wil zeggen adresfraude wordt opgespoord onafhankelijk van een specifieke regeling. Geconstateerde adresfraude wordt gedeeld met alle stakeholders. Zij doen de opsporing van adresgerelateerde fraude. Omdat het niet mogelijk is vooraf het exact aantal opgespoorde fraudeurs per regeling aan te geven, wordt er een gemiddelde fraudeur gecreëerd. Deze gemiddelde fraudeur pleegt fraude op alle onderzochte regelingen, echter niet voor de volle honderd procent maar slecht voor een gedeelte, het gebruikerspercentage. Dit percentage is gebaseerd op het percentage mensen dat gebruikt maakt van regeling⁴.

<i>baten (per adresfraudeur)</i>	<i>= baten per regeling x gebruikerspercentage regeling</i>
<i>gebruikerspercentage regeling</i>	<i>= aantal gebruikers per regeling / totale bevolking</i>

Om de baten per fraudeur te berekenen moeten de *baten per regeling* (zie boven) en het *aantal per gebruikers regeling* worden bepaald. De baten van de UWV regelingen die niet direct adresgerelateerd zijn worden op nul gesteld.

top-down benadering baten

Om de baten per fraudeur te berekenen is het totale geschatte jaarlijkse fraude bedrag, gerelateerd aan fiscale fraude, verdeelt over het geschat aantal adresfraudeurs. Het aantal adresfraudeurs is berekend door het aantal inwoners in Nederland te vermenigvuldigen met het percentage adresfraudeurs.

<i>baten (per fraudeur)</i>	<i>= totale fiscale fraudebedrag Nederland / aantal adresfraudeurs</i>
<i>aantal adresfraudeurs</i>	<i>= aantal inwoners Nederland x percentage adresfraudeurs</i>

Betrouwbaarheid baten cijfers

Daar waar mogelijk zijn feitelijke cijfers gebruikt afkomstig van de uitvoeringsinstanties of openbare bronnen. Om tot een behoedzame raming te komen zijn conservatieve neerwaartse bijstellingen gedaan van de cijfers.

- Hypotheekrenteaf trek: om de *totale fraude bedrag per regeling* te bepalen is het gemiddelde maandelijkse fiscale voordeel vermenigvuldigd met het aantal maanden dat de fraude heeft plaatsgevonden. Aangenomen is dat de gemiddelde fraudeur na één jaar wordt opgespoord en dat er dus slechts 12 maanden fraude wordt gepleegd. Gezien de aard van de fraude is in overleg met de Belastingdienst aannemelijk dat het hier om de hoogste inkomens gaat en is er gekozen voor gemiddelde maandelijkse fiscale voordeel dat de hoogste inkomensgroep geniet, zijnde €520.
- Huurtoeslag: in plaats van het werkelijk geconstateerde fraudebedrag van gemiddeld €5.993 te nemen is er gekozen de Belastingdienst te volgen en het *totale fraude bedrag per regeling*

⁴ Bijvoorbeeld: 17% van de bevolking maakt gebruik van huurtoeslag. Wanneer er een gemiddelde fraudeur wordt gepakt wordt er gerekend met 17% van de baten. In de praktijk heeft een adresfraudeur wel of niet fraude gepleegd met huurtoeslag. De kans hierop is 17%.

niet te baseren op de feitelijke constatering maar de meer conservatieve schatting. Het gemiddelde jaarlijkse uitgekeerde bedrag is daarom neerwaarts bijgesteld van een kleine € 6.000,- tot €2.000.

- Zorgtoeslag: in plaats van het geconstateerde fraudebedrag van €1.668 te nemen is er gekozen de Belastingdienst te volgen en het *totale fraude bedrag per regeling* niet te baseren op de feitelijke constatering maar de meer conservatieve schatting te weten: het gemiddelde jaarlijkse uitgekeerde bedrag, zijnde €600.
- Kinderopvangtoeslag: in plaats van het geconstateerde fraudebedrag van €20.002 te nemen is er gekozen de Belastingdienst te volgen en het *totale fraude bedrag per regeling* niet te baseren op de feitelijke constatering maar op de meer conservatieve schatting, het gemiddelde jaarlijkse uitgekeerde bedrag, zijnde €4.000.
- Kindgebonden budget: feitelijke gemiddelde terugvorderingscijfers afkomstig uit rapport Latus Spectare, zijnde €2.616.
- Innen verkeersboetes: om de *totale fraude bedrag per regeling* te bepalen is aangenomen dat een gemiddelde fraudeur slechts één openstaande boete heeft van gemiddeld €75. Na het niet betalen van de boete stijgt het bedrag naar €225. In werkelijkheid gaat het echter vrijwel altijd om meerdere openstaande boetes per fraudeur.
- Regelingen SVB: fraudecijfers per individuele regeling (AOW, ANW, AIO, AKW) zijn onbekend. Het gemiddelde opgespoorde bedrag fraudebedrag bedraagt €2.857. Dit bedrag bevat echter ook niet adresgerelateerde fraude. Daarom is voorzichtigheid geboden m.b.t. dit cijfer. SVB heeft toegezegd in later stadium gevalideerde cijfers beschikbaar te stellen.
- Studiefinanciering: cijfers afkomstig van OCW. Daarbij is rekening gehouden met het veranderen van de regeling naar een leenstelsel in september 2015
- Innen studieschuld: totale openstaande studieschuld gedeeld door het aantal VOW'ers, feitelijke cijfers afkomstig uit 'Reactie op motie Mohandis/Duisenberg over aanvullende (machts)middelen bij terugvordering studiefinanciering (2013)', zijnde €2.767.
- Bijstand: feitelijke gemiddelde terugvorderingscijfers afkomstig uit rapport Latus Spectare, zijnde €16.612.
- Het invorderingspercentage (de fraudeur is opgespoord, maar kan niet betalen) is gesteld op 50% en geldt voor alle regelingen. Dit percentage is afkomstig van de Belastingdienst en is relevant voor huur, zorg en kindertoeslagen. Voor andere regelingen is dit percentage onbekend. Aangenomen is voorzichtigheidshalve dat ook hier het percentage 50% bedraagt.
- Het aantal maanden te plegen fraude is gesteld op 12 maanden voor alle regelingen. Aangenomen wordt dat adresfraudeur slechts twee jaar adresfraude pleegt. De gemiddelde opgespoorde fraudeur is gemiddeld op de helft van zijn 'carrière'. Dit betekent dat er slechts één jaar wordt bespaard doordat de fraude wordt stopgezet. Het aantal van 12 maanden is afkomstig van de Belastingdienst en is gevolgd bij alle (relevante) regelingen.
- Er is rekening gehouden met andere reeds bestaande initiatieven ter bestrijding van fraude die toekomstige adresfraude voorkomen⁵. Hiervoor zijn de toekomstige *besparingen* van huurtoeslag, zorgtoeslag en kinderopvangtoeslag met 80% gereduceerd.
- Het aantal gebruikers per regeling zijn feitelijke cijfers afkomstig uit openbare bronnen.
- Het totale fraudebedrag Nederland is een schatting afkomstig uit het rapport 'Naar een fraudebeeld in Nederland; Inzicht in fraude draagt bij aan bewustwording en effectieve

⁵ Businesscase intensivering toezicht toeslagen

prioriteitsstelling in de aanpak, 19 december 2013, PWC'. Er is gekozen om het fiscale fraude van €4,2 miljard te gebruiken in plaats van het totale bedrag van €7,2 miljard.

- Het percentage adresfraudeurs, zijnde 4%, is geschat door het aantal opgespoorde fraudeurs (hits) te delen door het aantal signalen. Cijfers zijn afkomstig van de gemeenten Amsterdam, Rotterdam, Amersfoort en Soest.
- De gemiddelde baten per fraudeur, zijnde €5.500, zijn tot stand gekomen door de 'bottom-up' benadering (€4.676) en de 'top-down' benadering (€6.250) te middelen. De uitkomst €5.463 is voor rekeneneenvoud afgerond naar €5.500.
- Het aantal opgespoorde adresfraudeurs, zijnde 15.000, bestaat uit twee componenten.
 - (i) Opsporing van adresfraudeurs (hits) naar aanleiding van informatie afkomstig van huisbezoeken afgelegd door overheidsorganen of instellingen anders dan gemeenten leidt jaarlijks tot 10.000 hits. Hiervoor leggen Politie en gerechtsdeurwaarders tezamen jaarlijks 750.000 huisbezoeken afgelegd, welke leiden tot 96.000 signalen van adresfraude. Rekening houdend met de kwaliteit van de informatie en overlap tussen gegevens van de Politie en de gerechtsdeurwaarders is een conservatieve inschatting gedaan dat er jaarlijks 20.000 hoogwaardige signalen beschikbaar zijn. Geschat wordt dat 50% van de signalen leidt tot een opsporing, zijnde 10.000. Aangenomen is dat op één adres slechts één fraudeur actief is.
 - (ii) Het combineren van meer algemenere gegevens van alle stakeholders leidt jaarlijks tot 5.000 opgespoorde gevallen van adresfraude. Dit aantal is mede gebaseerd op (lokale) ervaringen opgedaan door het RCF en gemeentes.
- Aangenomen is dat de totale baten van projectalternatief in het eerste jaar slechts 50% bedragen doordat de productieaantallen door de opstart slechts 50% bedragen.
- In de toekomst kan er sprake zijn van afnemende meeropbrengsten⁶, maar aangenomen is dat dit beperkt zal zijn omdat de potentiële baten conservatief zijn ingeschat en zich niet zal voordoen in de eerste drie jaar de periode van de businesscase.

De behoedzame ramingen en de conservatieve neerwaartse bijstellingen leiden tot een kosten baten verhouding van circa 1:6. Een nog conservatieve benadering waarbij alleen met de baten van de 'bottom-up' benadering wordt gerekend, zijnde €4.676, leidt tot een verhouding van 1:5.

Kosten

De totale kosten van het projectalternatief voor de periode 2015-2017 bestaan uit eenmalige inrichtings- en opstartkosten en jaarlijks terugkerende operationele bedrijfsvoeringkosten.

operationele kosten

De operationele kosten zijn gebaseerd op ervaringscijfers van gemeenten bij het opsporen van adresfraude. Op basis van de gemeentelijke ervaringscijfers zijn drie gemiddelde kostprijzen berekend: de gemiddelde kostprijs voor het verzamelen van signalen, de gemiddelde kostprijs voor het genereren van leads en de gemiddelde kostprijs voor het afleggen huisbezoeken.

⁶ Steeds lagere baten doordat de adresfraudeurs die jarenlang hebben gefraudeerd reeds zijn opgespoord

Aangenomen wordt dat door de centralisatie en het grootschalig uitvoeren van de gerelateerde activiteiten op structurele basis er efficiencyvoordelen door het projectalternatief worden behaald voor het genereren van leads. Deze efficiencyvoordelen worden vertaald in een lagere gemiddelde kostprijs. De totale operationele kosten zijn afhankelijk van de geplande productieaantallen.

$$\begin{aligned} \text{operationele kosten} = & (\text{kostprijs verzamelen signalen} \times \text{aantal verzamelde signalen}) \\ & + (\text{kostprijs genereren leads} \times \text{aantal gegenereerde leads}) \times \text{efficiencycoëfficiënt} \\ & + (\text{kostprijs afleggen huisbezoek} \times \text{aantal huisbezoeken}) \end{aligned}$$

opstartkosten

De kosten voor het oprichten en inrichten van het projectalternatief bestaan uit personeelskosten (organisatie en ICT), incidentele inhuur van specialisten en 'out-of-pocket' kosten voor communicatie zoals workshops, voorlichtingssessies, materiaal, filmpjes, roadshows, etc. De kosten van het personeel zijn afhankelijk van de duur van de opstartfase en het benodigd aantal mensen.

$$\begin{aligned} \text{opstartkosten} &= \text{kosten personeel} + \text{incidentele inhuur specialisten} + \text{out-of-pocket kosten} \\ \text{kosten personeel} &= \text{kostprijs personeel} \times \text{duur opstartfase} \times \text{benodigd aantal FTE} \end{aligned}$$

Betrouwbaarheid kosten cijfers

Daar waar mogelijk zijn feitelijke cijfers gebruikt afkomstig van de uitvoeringsinstanties of openbare bronnen.

- Kostprijs verzamelen signalen, zijnde €48, is gebaseerd op de gemiddelde ervaringscijfers afkomstig van gemeente Amsterdam, Rotterdam, Amersfoort en Soest.
- Kostprijs genereren leads, zijnde €1.004, is gebaseerd op de gemiddelde ervaringscijfers afkomstig van gemeente Amsterdam, Rotterdam, Amersfoort en Soest. De beschikbare cijfers zijn inclusief de kosten van het verzamelen van signalen. In de berekening is hier rekening mee gehouden om dubbeltellingen te voorkomen.
- Kostprijs afleggen huisbezoeken, zijnde €159, is gebaseerd op de gemiddelde ervaringscijfers afkomstig van gemeente Amsterdam, Rotterdam, Amersfoort en Soest.
- Er is voor gekozen om te rekenen met het gemiddelde in plaats van het gewogen gemiddelde om te voorkomen dat de gemeente Rotterdam, door haar aanpak en omvang, de cijfers volledig domineert.
- De efficiencycoëfficiënt, zijnde 50%, is een aanname van het projectteam.
- De kostprijs genereren leads op basis gegevens afkomstig van Politie en gerechtsdeurwaarders, zijnde €96, is niet gerekend met de gemiddelde kostprijs voor het genereren van leads zijnde, €1.004. De redenen hiervoor is dat de bruikbare signalen, afkomstig van Politie en gerechtsdeurwaarders, van hoogwaardige kwaliteit worden geacht doordat hier reeds in eerder stadium een huisbezoek is uitgevoerd. Hoewel deze huisbezoeken niet als doel hebben (adres)fraude op te sporen, wordt hier wel veel waardevolle relevante informatie vastgelegd. De beschikbare signalen hebben echter meer

bewerking nodig dan alleen het verzamelen. Aangenomen is dat het verzamelen en het gereedmaken van deze signalen twee maal zo duur is als de kostprijs voor het alleen verzamelen van signalen, zijnde €48.

- Aangenomen is dat de totale operationele kosten van projectalternatief in het eerste jaar slechts 50% bedragen doordat de gewenste productieaantallen door de opstart slechts 50% bedragen.
- Voor de kostprijs personeel per FTE per schaal (businesscase huisbezoeken adresfraude, bijlage D) is gebruikgemaakt van het kostendekkend tarief maal het standaard aantal beschikbare uren, zijnde 1.375 uur, afkomstig uit de handleiding overheidsstarieven 2014, tabel paragraaf 2.2.
- De duur van de opstart fase, zijnde 9 maanden, is gebaseerd op een expertschatting door het projectteam.
- Het benodigd aantal FTE per schaal (businesscase huisbezoeken adresfraude, bijlage D) is gebaseerd op een expertschatting door het projectteam.
- De incidentiele inhuur van specialisten, zijnde €200.000, is gebaseerd op een expertschatting door het projectteam.
- De out-of-pocket kosten, zijnde €88.000, is gebaseerd op een expertschatting door het projectteam.
- De totale opstartkosten, zijnde €3,2 miljoen, benodigd in 2015 zijn volgens de IRF richtlijnen verdeeld over 3 jaar voor de beoordeling van het projectalternatief.